निप्नं शुर् इंव महासाम् er mache sie zu Rohren d. h. zerbrechlich wie diese Av. 8,8,4. — b) Pfeil: उपातपत्त्रपा श्राधित्रधान्वनः Çiñke. Ça. 14,22,20. Lāṇ. 8,5,7. — c) = पद्रषः s. u. 5, b. — 3) f. पत्त्रपा Bez. einer Art Räthsel Verz. d. Oxf. H. 204, a, 28. — 4) f. पत्त्रपा a) N. pr. eines Flusses des Pendshab, welcher später Iravatt, heut zu Tage Ravi heisst (die Knotige, d. h. an Ausbuchtungen oder Krimmungen Reiche, [Nia. 9,26] oder die Rohrige, arundinosa) Rv. 7, 18, 8. 9. सत्यमित्रा महेनिद् पत्त्रियान 8,63,15. 10,75,5. Vgl. पराञ्ची. — b) viell. Wolke (die Knotige, Geballte oder die Bunte): उत्त स्मृत (मृत्तः) प्रश्चामूर्णा वसत गुन्ध्याः हुए. 5,52,9. (इन्द्रः) श्रिये पत्रश्चीमूष्माण ऊर्णा पस्याः पर्वाणि साध्याप विद्ये 4,22,2. — 5) n. a) eine blaublühende Barteria Çabdak. im ÇKDa. — b) = पद्मण् n. Вызара. im ÇKDa. Nach Çabdak. und Çabdam. bei Wilson als m. auch N. des Baumes selbst. — Vgl. पारुष्य.

पर्तषातर (पर्रष + म्रतर) adj. rauh, barsch: वचस् ad Çîx. 69,2. न च सपत्नजनेश्विप तेन वागपर्रषा (instr. von म्रपर्रुष् पर्रषातरमीरिता (adv.) Ragn. 9,8. von Personen: सेवक: स्वामिनं द्विष्टि कृपणं पर्राषातरम् Pan-kar. 1,86.

प्रतिषा 着 (प्रतिष + म्राह्मा) m. eine best. Rohrart AV. 8,8,4.

पर्गाषत (von पर्गष) adj. roh —, barsch —, grob angefahren, — behandelt MBH. 7, 7042. R. 5,89,58. 6,94,20. साधोः पर्गाषतस्यापि मना न पाति विक्रियाम् धार. I,81.

यहाँषिमन् (wie eben) m. rauhes Aussehen (im Gegensatz zu der Glätte und Fülle des wohlgenährten Viehes): (पश्च:) স্বাধাদানদিন নন্দ্রিদার্ঘা নিযানি Art. Ba. 4,26.

पहिषाकृत (von पहिष mit 1. क.रू) adj. 1) besteckt, schmutzig gemacht: पांजुभि: °कृत: Hariv. 4771. — 2) roh —, barsch angesahren Spr. 902. पहिष्य + इत्र्) adj. von reiner Farbe, hell strahlend: °तार् (चतुम्) Rage. 5, 68. — कामल Schol. in der ed. Calc., hilaris Stenzler. पहिषाक्ति (पहिष्य + उक्ति) st. eine barsche, rohe Rede; pl. Spr. 103. Davon °क adj. barsche, rohe Reden sührend Gatabe. im ÇKDR.

पप्तश्चो s. u. पप्तथः

यह्रव्य (von पहर्स) adj. bunt, mannichfaltig: श्रष्ट यहस्मासीत्तत्पहृष्यं व्यसर्प हैिए। गवप सञ्च उष्ट्रा गर्दभ इति Air. Ba. 3,34.

पँक्रम् Unidos. 2,118. n. 1) Knoten, Stengelglied der Pflanzen (AK. 2, 4, 5, 27. H. 1130. Halis. 2,34): Gelenk, Glied des Körpers: काएडिट्का-एडात्प्रोएक्ती पर्कृष: प्रकृषस्परि VS.13,20. 20,27. यत्पर्कृषि द्वि यदंत्त-एा TBa. 1,6,9,6. यत्पीषधी: प्रसर्पश्चाक्षमञ्ज पर्कृष्णकः RV. 10,97,12. पर्कृष्ण विद्वा 100,5. 1,162,18. AV. 1,12,3. सं दं यत्पर्कृषा पर्कृ: 4,12,2.3. पर्वृषि विद्वा कृत्तव 9,3,3. 8,18. 10,1,8. 20. VS. 23,41. Çat. Ba. 6,1,2,31. Kauç. 124. — 2) Fuge: पर्कृषा यिवा स्रति RV. 9,15,6. — 3) Abschnitt, Abtheilung: यत्तस्य विद्वान्पर्कृषश्चित्रवात् RV. 10,53,1. यत्त्पर्कार्त्तरित्य TBa. 1, 6,9,1; vgl. सङ्गा पर्वेषि संवतसरस्य TS. 2,5,6,1. नि॰ adj. Beiw. Vishnu's, der in der Form des Opfers aus drei Abschnitten besteht, Buâc. P. 3,13,30. — पर्कृस verhält sich zu पर्वन् wie घनुस् zu धन्वन्.

3,13,30. — पहिंस verhalt sich zu पवन wie धनुस् zu धन् पहःसंस (पहिंस् + संस) m. Gelenkbruch AV. 6,14,1.

पत्रुष = पत्रुषक RATNAM. 254. Suga. 2,76,6.

पत्रपत्र m. Grewia asiatica Lin., ein Baum, dessen Beeren zur Bereitung eines kühlenden Trankes benutzt werden; beng. पालसा, hindust.

Nach Andern Kylocarpus granatum Koen., beng. प्राच. n. die Frucht Ratnam. 254. Çiñkh. Ça. 15,19,26. Suça. 1,141,3. 5. 228,14. 21. 234, 1. 2,130, 19. 222, 19. 413,21. Varàh. Bah. S. 53,50.

परें (loc. von पर) adv. darauf, fernerhin, künftig: तता उक्मागम्य परे बामवाचम् MBH. 13,2880. श्रद्धाच्या स्थः स्य इन्द्र त्रास्वं परे चे नः KV. 8,50,17. मध्ये वाक्सस्तता ऽपि परे ऽष्ट वा oder auch nach Mittagszeit AMAB. 9.

परेङ्गण und परेङ्गण n. nomm. act. von इङ्क् (ईङ्क्) und इङ्क् mit परा P. 8,4,32, Sch.

पैरेण (instr. von पर्) adv. praep. weiterhin, vorüber, jenseits, hinaus über (mit dem acc.); Gegens. स्रवरेण. R.V. 1,164,17. 18. परेणोक नवृति नाव्याई स्रति AV. 10,1,16. किमवसम् AIT. BR. 8,14. स्रवरेणिव वे देवान्त्राव्याः परेणव पितृन् 3,37. पाद्यतं परेणापो पाद्यावरेण ÇAT. BR. 7,1, 4,24. 5,3,4,15. 9,4,8,2. 10,5,4,2. से उपमामः परेण मृत्युमतिकात्ता दी-प्यते 14,4,1,13. Igg. Kauc. 103. परेणास्पति Kāti. Ça. 17,2,4. सेदा उम्मः परेण दिवम् AIT. Up. 1,2. नाकम् Kaiv. Up. ia Ind. St. 2,10. परेण प्रिक् मुसासमान् gehe (bei uns) vorüber MBII. 1,8422. परेणास्मान्यरेक्टि वे क्व्यवाक् 3414. तथा चरति तिम्मांष्यः परेण भुवनं सद्। 3,2983 (2988). ममान्यमः — त्रियोत्तनं शैलमिमं परेण 10037. hernach, nachher: स्रवाह्यव्वराद्धान्ति परेण नृपतिक्रित M.8,30. mit dem abl. oder gen. nach: परेणा ते वर्षशताव मांवयित MBB. 12,812. किं वा मृत्योः परेणा विधास्पति Sâh. D. 53,15. मध्ये वाङ्गस्ततो ऽपि परेणा वा oder anch nach Mittagszeit Amar. 9, v. I. परेणा तु दशाक्सप न दखावापि द्रापयेत् M. 8,223.

पति (partic. von 3. ई mit प्रा) 1) adj. verstorben, m. ein Verstorbener H. 1358. an. 2, 180. Med. t. 126. Halâs. 3, 7. Vgl. u. इ. — 2) m. eine Art von Gespenstern H. an. Med.

प्रतभाम (प॰ + भू॰) f. Leichenacker Kumaras. 5, 68.

प्रताज (प॰ + राज) m. (nom. ॰ राउ) der Fürst der Verstorbenen. Bein. Ja ma's AK. 1,1,4,58.

पैरित (von 3. इ mit परा) f. Weggang: हती, परेती RV. 10,178,2. परेखिव (परे, loc. von पर, + खिन, loc. von 3. दिव् खु) adv. am folgenden Tage, morgen P. 5,3,22. Vop. 7,110. AK. 3,5,21. H. e. 202.

परिवास adv. dass. Wils. (angeblich nach AK.) und ÇKDs. (angeblich nach Vop.). — Vgl. झपरिवास.

परेप adj. von wo sich das Wasser zurückgezogen hat; = पर्गाता ऋषि यत्र ÇKDs. nach Sidds. K.

परेप्राणा (पर् -- प्राणा) adj. mehr als das Leben geltend: कर्दर्याणां परे प्राणा: (sic) प्राणेण क्वर्धसंचया: Kateas. 18,387. Man hätte eher परःप्रा-ण erwartet.

र्वे रेमन् nach Benfer wohl so v. a. परीमन्ः श्वरं शक्त पेरेमणा (गमेम) SV. I, 3, 1. 2, 6.

परिश (पर + ईशा) m. der oberste Herr, Beiw. Brahman's Mank. P. 46,7. Vishņu's Bahc. P. 3,5,44. Verz. d. Oxf. H. 9, a, 3 v. u. परिश्र gleichfalls von Vishņu MBn. 7,6471.

परेष्टु f. eine Kuh, die östers gekalbt hat, H. 1268. ेना f. dass. AK. 2, 9,71. Halis. 2, 117.

पे चित (पर् + एचित, partic. vom caus. von एघ) 1) adj. von einem Andern grossgezogen; nach Andern m. Diener AK. 2,10,18. H. 361. Ha-Lâj. 2, 196. — 2) m. der indische Kuckuck (vgl. पर्नेत) Çabban. im ÇKDa.